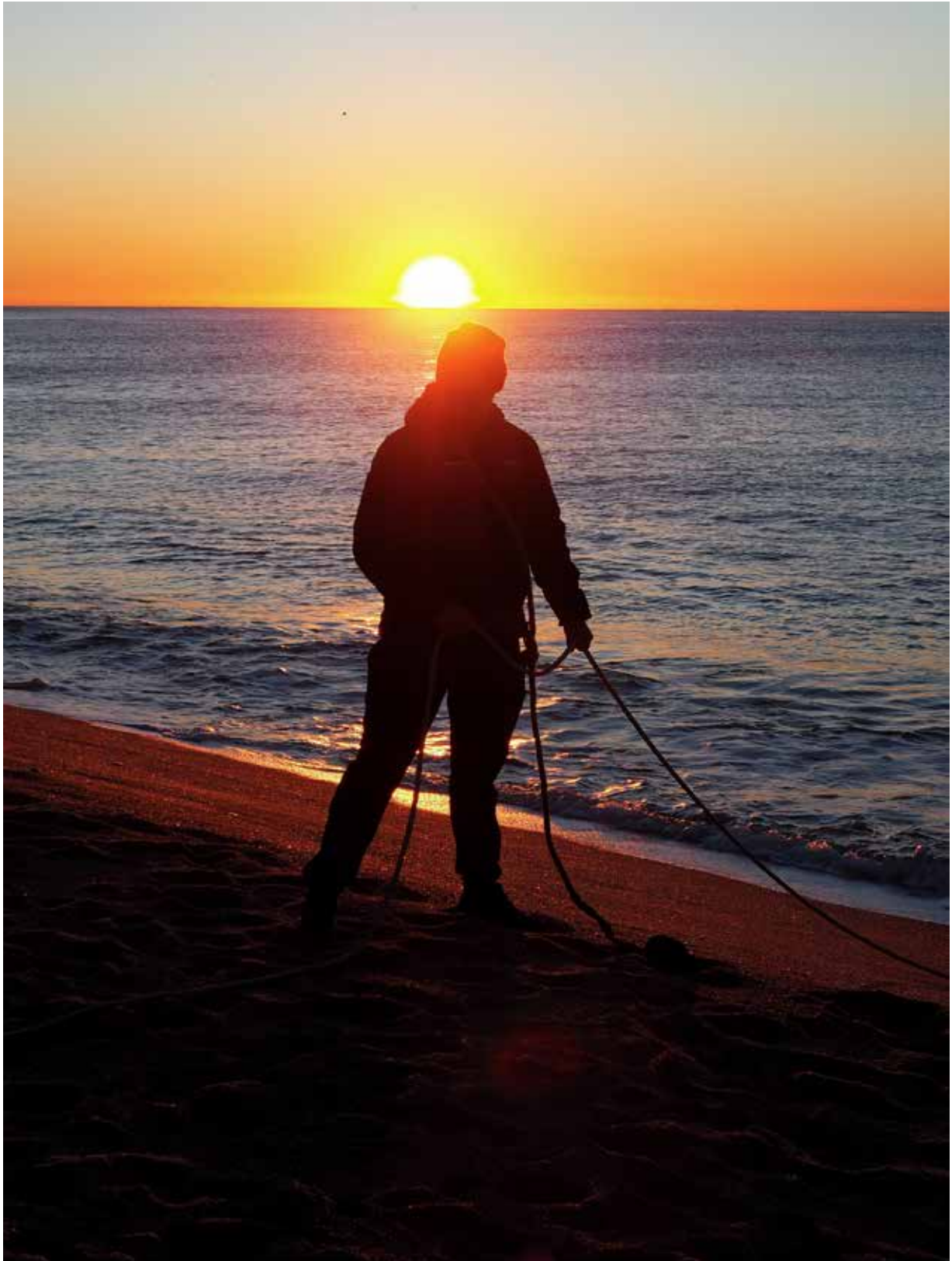

Salat

Número 3

Fet a Lloret de Mar

Febrer 2023

B e n v i n g u t s

Josep Maria Lloveras i Sala
Sebastià Gallart i Soler
Joan Draper i Montero
Elisabeth Vilà i Baltrons

Fotografia de portada

La Tirada a l'Art, un homenatge als antics llops de mar.

Som el que celebrem, diu el principal lema de Lloret com a Capital de la Cultura Catalana 2023. I en aquest tercer Salat, celebrem i revivim, des d'Es Trajo d'en Reyné, una tradició que perdura gràcies a la feina de la penya Xino Xano: la tirada a l'art.

L'art consisteix en una tècnica de pesca basada en l'ormeig d'arrossegament, que es tira des de la platja i es recull passats uns minuts. Aquesta pràctica es va dur a terme fins a mitjans de la dècada de 1960 i durant molts anys va ser una important via de subsistència per molts lloretencs.

Cal conservar i mantenir els records i les tradicions que conformen la nostra identitat com a poble. Formen part de la nostra essència, més enllà de les aparences dels temps actuals.

A Salat, cerquem a la memòria dels nostres testimonis un fil narratiu que ens porti a entendre millor qui som. I això, entre altres coses, no podria passar sense la presència imprescindible de la dona.

Les seves paraules, la seva visió i la seva veu és clau i necessària per poder avançar cap a una societat més lliure.

Paco Membrives

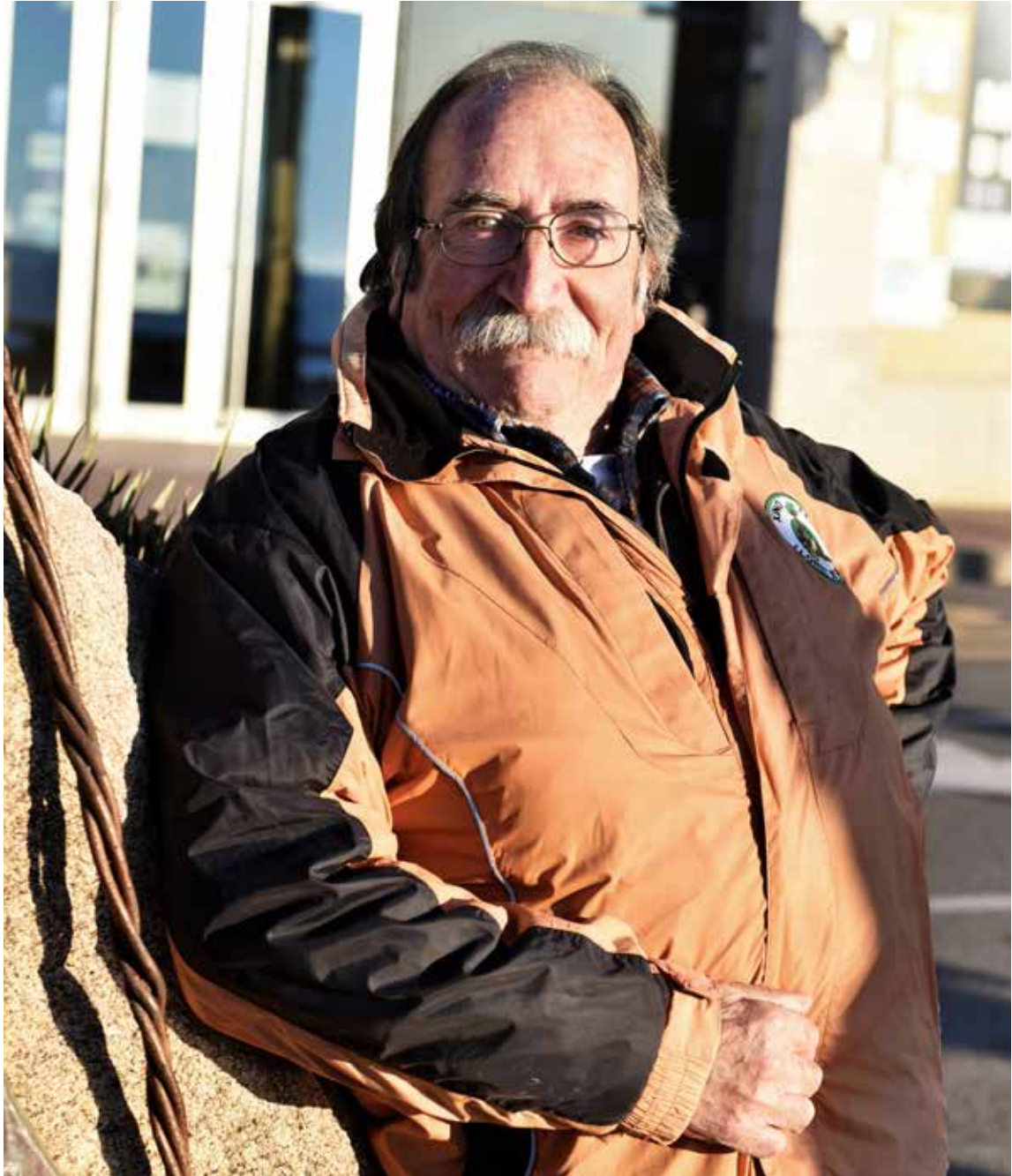

Josep Maria Lloveras i Sala

La Tirada a l'Art

Sebastià Gallart i Soler

193

CLUB TRI-TELLA

Tant en Josep Maria Lloveras com en Joan Draper o en Sebastià Gallart, membres en actiu de la Penya Xino Xano se'n recorden com a principis de dècada de 1980, seria l'any 1981 o 1982, els membres del Xino Xano capitanejats en aquell moment per en Menció Puigvert, varen decidir recuperar aquesta pràctica que s'havia deixat de dur a terme a principis de la dècada de 1960. L'objectiu; donar a conèixer la tècnica entre les noves generacions de lloretencs.

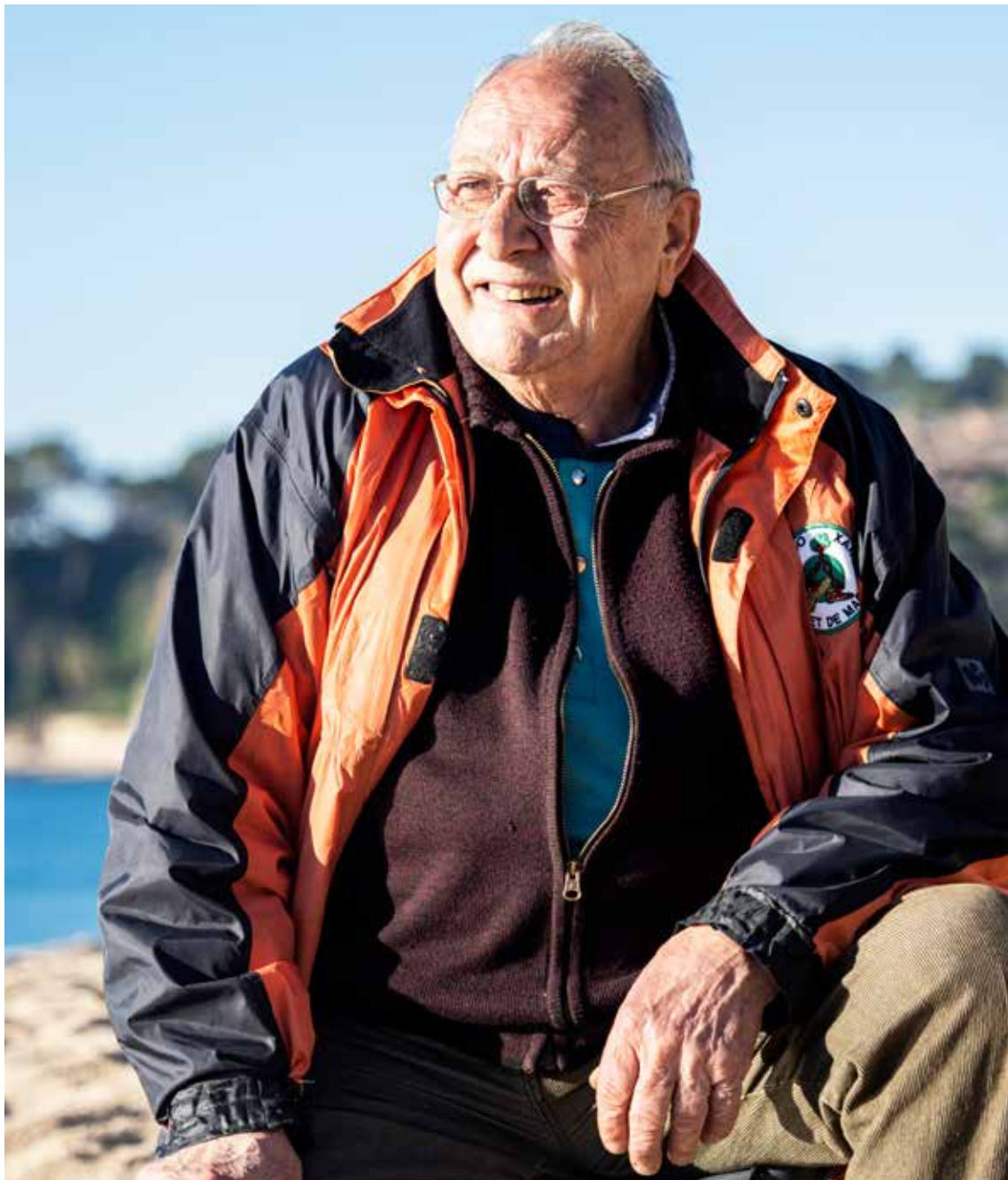
El lloc escollit, Es Trajo d'en Reyné, on durant anys descansaven tot tipus de barques; teranyines, bussis, caros i llaguts. A tocar de la casa de Can Garriga i davant de la que fou la casa Reyné Sureda, que dona nom a l'indret, i que amb els anys adopta el nom de Can Cabañas.

L'Art, pesca per arrossegament que s'estira des de la platja, està format per unes peces de xarxa unides a dues cames allargades amb cordes. A l'estirar l'Art, s'arrossega i captura el peix que troba pel camí.

A la Tirada l'Art hi podia participar tothom que volgués. D'aquí la dita; a *l'Art tothom hi té part*. Només cal agafar una *cingla* (la corda que passa per l'espatlla), enganxar-la a la corda i estirar.

Joan Draper i Montero

La tirada l'art pertany a la història de la nostra vila. Els membres del Xino Xano, recorden amb orgull, com varen decidir recuperar aquesta tradició i com de bon principi varen comptar amb la col·laboració d'en Pere Vilà, en *Pere Lleva*.

També recorden com a la primera edició encara es varen veure amb cor d'anar un a un per les cases a cridar a la gent per anar a tirar l'Art, com s'havia fet sempre.

Un record, molt estes, entre el membres de la penya Xino Xano, és la tradicional *mezcla o barreja* per beure que feien al bar de *Can Maitanquis*, de la família Fontrodona, on es reunien per esmorzar i agafar forces. Aquesta barreja ajudava a passar el fred del matí.

Joan Sala Lloberas, fill d'una nissaga de gent de mar, pintor i empresari de la restauració recull en la seva extensa bibliografia que a Lloret va arribar a haver set arts que funcionaven al mateix temps. A la platja de Lloret: l'Art de Venècia, a la zona llevant de la platja, l'Art de Vilavall, a la desembocadura de la riera de Montbarbat i l'Art d'Es Trajo d'en Reyné. També parla de l'Art de Fenals, a la platja del mateix nom i de l'Art de Canyelles. A Canyelles és on anaven a aprendre a tirar l'art i a pescar els joves. D'aquí que es conegués com la Universitat de Canyelles, per la quantitat d'aprenents que acollia.

Elisabeth Vilà i Baltrons

L'Eli (Can Lleva) mira a l'horitzó del mar i recorda quan era joveneta i pujava a la barca amb *son pare*, en Pere Lleva. La barca d'en Pere va ser la barca que es va utilitzar a les primeres tirades a l'art que va organitzar el Xino Xano.

Tant ella com el seu germà han seguit la tradició familiar de navegar amb *ses barques* com a font de vida. Sense saber-ho, l'Eli, obre una escletxa de llum en el paper de la dona en el món mariner, dona un pas endavant i d'aquesta manera canvia el paradigma.

Antigament *ses dones sorgien ses xarxes*, venien *es peix* casa per casa o a la plaça i tenien cura de la família i de la casa. Les *remendadores*, aquelles dones que sota el sol d'estiu i el fred de l'hivern *sorgien ses xarxes* per que els seus marits i fills poguessin *sortir a marc*.

A mesura que l'Eli, avança en el seu relat, en els seus records i en les vivències de la seva família, t'adones que cada paraula que utilitza, ens reafirma que avui dia, recuperar aquesta tradició, honora als nostres avantpassats i beneeix als nostres descendents.

M o l t e s   g r à c i e s

Autors

Maria Carme Bernat Montero
Alonso Caparrós Rodríguez
Romà Codina Maseras
Cristina Colomé Domènech
Ana López Domínguez
Antoni Marín Amatller
Ana Merino Gómara
Anna Maynau Lloveras
Salvador Palauelmas Casals
Josep Salip Molins
Fermín Sánchez-Cid
Jordi Triadó Boschacoma
Xavier Xaubet Serra

Josep Maria Lloveras i Sala
Sebastià Gallart i Soler
Joan Draper i Montero
Elisabeth Vilà i Baltrons

David Salcedo
Xavier Orri

Albert Navarro

Testimonis, tutors i video

Organitzadors

Agent col·laborador

Ajuntament de
Lloret de Mar